

FARSKÝ LIST

14. október - 20. október 2024, číslo 570

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

Misionár Jaroslav Jaško o pohrebe mládenca Sammyho Basso a jeho duchovný testament

=====

Veľmi ma zaujal pohreb mladého muža Sammyho Basso, ktorý trpel na veľmi zriedkavú chorobu predčasného starnutia a jeho celoživotný odkaz. Veľmi ma oslovil jeho život, ktorý prežil pomerne krátko tu na tejto zemi, keď zomrel vo veku 28 rokov, no svedectvo jeho života je veľmi povzbudivé a nesmierne obohacujúce pre súčasného človeka. Tak nech toto svedectvo a duchovný testament tohto mladého muža menom Sammy Basso zostane ako spomienka v našom misijnom facebookovom archíve a ako nádherný príklad života kresťana katolíka, ktorý napriek ťažkému zdravotnému postihnutiu dôveroval Bohu až do konca pozemského života, dokázal vyštudovať dve vysoké školy, rozbehnúť výskum, ktorý má napomôcť zlepšiť život ľudí s podobným postihnutím aké mal on a prežiť plnohodnotný a radostný život, aj napriek svojmu ťažkému zdravotnému postihnutiu a tak motivovať a povzbudzovať stovky tisíc ľudí po celom svete. Na jeho pohrebe sa zúčastnilo niekoľko tisíc ľudí, vrátane predstaviteľov vlády Talianska a sústrasťný telegram v mene svätého otca Františka poslal a štátny sekretár Vatikánu kardinál Parolin. Odpočinutie večne daj mu Pane a svetlo večné nech mu svieti, nech odpočíva v pokoji. Amen.

Drahí misijní priatelia, pamätáme na vás v modlitbách, prosíme o modlitby a nech nás

všetkých žehná Všemohúci Boh Otec i Syn i Duch Svätý. Amen.

V modlitbách s vami spojený váš brat v Kristu P. Jaroslav Jaško CM

P.S.: Duchovný testament Sammyho Basso, ktorý napísal ešte v 2017 roku a na prosbu rodičov bol otvorený v deň jeho smrti.

Vatikánske správy:

Zverejňujeme text spisu mladého biológa, symbolu boja proti progérii, ktorý zomrel 5. októbra, v úplnom znení prečítal biskup z Vicenzy 11 októbra 2024 roku Pána na pohrebe v Tezze sul Brenta:

Najdrahší,

ak toto čítate, už nie som medzi živými. Aspoň nie vo svete živých, ako ho poznáme. Tento list píšem, pretože ak ma niečo vždy trápilo, tak sú to pohreby. Nie že by na pohreboch bolo niečo zlé, rozlúčka so svojimi najbližšími je jednou s najľudskejších a najpoetickejších vecí vôbec. Avšak zakaždým, keď som premýšľal o tom, aký bude môj pohreb, vždy som nemohol vydržať dve veci: neschopnosť byť tam a povedať posledné veci a fakt, že nemôžem utešiť svojich drahých. Okrem toho, že sa nemožno zúčastniť, ale to je už iná vec...

A tak som sa tu rozhodol napísať svoje posledné slová a ďakujem všetkým, ktorí ich čítajú. Nechcem vám zanechať nič iné, ako som zažil ja, a keďže mám možnosť povedať svoj názor naposledy, poviem len to podstatné bez zbytočností alebo čohokoľvek iného...

Chcem, aby ste v prvom rade vedeli, že som svoj život prežil šťastne, bez výnimky a prežil som ho ako jednoduchý človek, s chvíľami radosti i ťažkými, s túžbou robiť dobre, niekedy som uspel a inokedy žalosťne zlyhal... Od malička, ako dobre viete, progéria (*choroba predčasného starnutia, pričom telesný vývin sa zastaví v detskom veku*) hlboko ovplyvnila môj život. Hoci to bola len veľmi malá časť toho, kým som, nemôžem poprieť, že výrazne ovplyvnila môj každodenný život a v neposlednom rade aj moje rozhodnutia. Nevieť prečo a ako odídem z tohto sveta, ale určite si mnohí povedia, že som svoj boj s chorobou prehral. Nepočúvajte ich! Nikdy tu nebola žiadna bitka, ktorú by bolo treba vybojovať, bol tu len život, ktorý trebalo prijať taký, aký bol, s jeho ťažkosťami, ale stále nádherný, stále fantastický. Nebola to ani odmena, ani odsúdenie, jednoducho dar, ktorý mi dal Boh.

Snažil som sa žiť čo najplnšie, no robil som svoje chyby, ako každý človek, ako každý hriešnik. Sníval som o tom, že sa stanem osobou, o ktorej sa hovorí v školských učebniciach, osobou hodnou pamäti pre potomkov, osobou, ktorá, podobne ako veľikáni minulosti, ktorí keď sa spomínajú, tak sa to robí s úctou. Nepopieram, že hoci mojím zámerom bolo stať sa veľkým človekom v histórii za to, že som konal dobro, časť tejto túžby bola spôsobená aj sebeckom. Sebecko tých, ktorí sa jednoducho chcú cítiť viac ako ostatní. S touto nezdravou túžbou som bojoval zo všetkých síl, dobre som vedel, že Boh nemiluje tých, ktorí robia veci pre seba, no napriek tomu som nebol v tomto boji vždy úspešný. Teraz, keď píšem tento list a

predstavujem si, aká bude moja posledná chvíľa na Zemi, si uvedomujem, že je to to najhlúpejšie želanie, aké si kto môže priať. Osobná sláva, veľkosť, byť známym nie sú nič iné ako pominuteľná vec. Láska, ktorá je stvorená v živote, je však večná, pretože len Boh je večný a láska k nám prichádza od Boha.

Ak je niečo, čo som nikdy neľutoval, tak to, že som v živote miloval toľko ľudí a tak veľmi. Ale napriek tomu príliš málo. Tí, čo ma poznajú, dobre vedia, že nie som frajer, ktorý rád radí, ale toto je moja posledná šanca...tak prosím priateľov, milujte svoje okolie, nezabúdajte, že naši spolucestujúci nikdy nie sú prostriedkom lásky ale cieľom. Svet je dobrý, ak vieme, kde hľadať!

V mnohých veciach, ako som vám už povedal, som sa mýlil! Veľkú časť svojho života som si myslel, že neexistujú žiadne úplne pozitívne alebo úplne negatívne udalosti, že je na nás, aby sme videli krásne alebo temné stránky. Iste, je to dobrá životná filozofia, ale to nie je všetko! Udalosť môže byť negatívna a úplne negatívna! Na nás nie je nájsť v tom niečo pozitívne, ale konať správne, vydržať a z lásky k druhým premeniť negatívnu udalosť na pozitívnu. Nie je to o hľadaní pozitívnych stránok, ale skôr o ich vytváraní, a podľa mňa je to tá najdôležitejšia schopnosť, ktorú nám Boh dal, schopnosť, ktorá nás robí ľuďmi zo všetkého najviac. Chcem vám povedať, že vás všetkých ľúbim a že bolo pre mňa potešením ísť s vami po ceste môjho života. Nepoviem ti, aby si nebol smutný, ale nebuď príliš smutný. Ako pri každej smrti, medzi mojimi blízkymi sa nájde niekto, kto bude za mnou plakať, niekto, kto neverí, niekto, kto namiesto toho, možno ani nevie prečo, bude chcieť ísť von s priateľmi,

byť spolu, smiať sa a žartovať, akoby sa nič nestalo. Chcem byť cez to s tebou a dať ti vedieť, že je to normálne. Pre tých, ktorí budú plakať, vedzte, že je normálne byť smutný. Pre tých, ktorí chcú žúrovať, vedzte, že žúrovať je normálne. Plač a oslavuj, urob to aj na moju počesť.

Ak si chcete namiesto toho spomenúť na mňa, nestrácajte veľa času rôznymi rituálmi, samozrejme sa pomodlite, ale vezmite si aj poháre, pripite si na moje a vaše zdravie a budte veselí. Vždy som bol rád v spoločnosti, a preto by som chcel, aby si ma takto pamätali.

Ale asi to bude nejaký čas trvať, a ak vás chcem naozaj utešiť a odísť z tohto sveta spôsobom, z ktorého sa nebudete cítiť zle, nemôžem vám jednoducho povedať, že čas zahojí každú ranu. Aj preto, že to nie je pravda. Preto vám chcem úprimne povedať o kroku, ktorý som už urobil a ktorý skôr či neskôr musí urobiť každý: smrť.

Už len pri vyslovení tohto slova vám niekedy nabehne mráz po chrbte. Napriek tomu je to prirodzená vec, najprirodzenejšia vec na svete. Ak chceme použiť paradox, smrť je najprirodzenejšia vec v živote. A predsa nás to desí! Je to normálne, nič sa nedeje, aj Ježiš sa bál.

Je to strach z neznámeho, pretože nemôžeme povedať, že sme to už zažili v minulosti. Uvažujme však o smrti pozitívne: keby tam nebola, asi by sme v živote nič nedokázali, pretože aj tak vždy existuje nejaký zajtrajšok. Smrť nám naopak dáva vedieť, že nie vždy je zajtrajšok, že ak chceme niečo urobiť, ten správny čas je „teraz“! Pre kresťana je však smrť aj niečo iné! Keďže Ježiš zomrel na kríži, ako obeta za všetky naše hriechy, smrť je jediný spôsob, ako skutočne

žiť, je to jediný spôsob, ako sa konečne vrátiť do Otcovho domu, je to jediný spôsob, ako konečne vidieť Jeho Tvár.

A ako kresťan som čelil smrti. Nechcel som zomrieť, nebol som pripravený zomrieť, ale v konečnom dôsledku som bol pripravený.

Jediná vec, ktorá vo mne vyvoláva melanchóliu, je, že nemôžem byť pri tom, aby som videl, ako sa svet mení a napreduje. Ostatne dúfam, že som mohol v poslednej chvíli vidieť smrť tak, ako ju videl svätý František, ktorého slová ma sprevádzajú celý život. Dúfam, že aj mne sa podarilo privítať smrť ako „Sestru smrť“, z ktorej nemôže uniknúť žiaden živý človek.

Ak som bol v živote hoden, ak som niesol svoj kríž ako som bol požiadany, teraz som u Stvoriteľa. Teraz som so svojím Bohom, s Bohom svojich otcov, v jeho nezničiteľnom Dome.

On, náš Boh, jediný pravý Boh, je prvou príčinou a koncom všetkého. Tvárou v tvár smrti nič nedáva zmysel okrem neho. Preto, hoci to nie je potrebné hovoriť, keďže On vie všetko, tak ako som ďakoval vám, aj ja sa chcem poďakovať Bohu, za každú krásnu vec, vďačím mu za celý svoj život. Viera ma sprevádzala a bez viery by som nebol tým, kým som. Zmenil mi život, zozbieral ho, urobil z toho niečo výnimočné a urobil to v jednoduchosť môjho každodenného života. Nech vás neunavuje bratia moji slúžiť Bohu a správať sa podľa jeho prikázaní, pretože bez Neho nič nemá zmysel a pretože každý náš čin bude súdený a určí, kto bude žiť večne a kto bude musieť zomrieť. Určite som nebol najlepší z kresťanov, určite som bol hriešnik, ale na tom už nezáleží: dôležité je, že som sa snažil urobiť to najlepšie a urobil by som to znova.

Nech vás neunavuje bratia moji, niešť kríž, ktorý Boh každému prideliť, a nebojte sa získať pomoc pri jeho nosení, ako Ježišovi pomohol Jozef z Arimatie. A nikdy sa nevzdávaj plného a dôverného vzťahu s Bohom, prijmi jeho vôľu ochotne, pretože je to našou povinnosťou, ale nebuď ani pasívny a daj nahlas počuť svoj hlas, oznám svoju vôľu Bohu, ako to urobil Jakub, ktorý pretože sa ukázal ako silný, nazýval sa Izraelom: Ten, kto zápasí s Bohom.

Boh, ktorý je matkou a otcom, ktorý v osobe Ježiša zakúsil každú ľudskú slabosť a ktorý v Duchu Svätom stále prebýva v nás, ktorí sme jeho chrámom, určite ocení vaše úsilie a zachová si ho vo svojom Srdci.

Teraz vás opúšťam, ako som vám povedal, že nemám rád pohreby, keď sú príliš dlhé, a nebol som krátky. Vedz, že by som si svoj život bez vás nikdy nevedel predstaviť, a keby som dostal na výber, aj tak by som sa rozhodol vyrastať vedľa vás. Som šťastný, že zajtra opäť vyjde slnko...

Moja rodina, moji bratia a moji milovaní, som vám nablízku a ak mi to Boh dovolí, budem na vás dohliadať, milujem vás.

Sammy

PS: Nebojte sa, toto všetko, čo teraz vidíte je len dočasný spánok...

	Čičava	Komárany	Merník
Po	<i>Naša prepodobná matka Paraskéva Trnovská</i>		
14.10.	18.00 +Juraj (r.Husarová)		
Ut	<i>Prepodobný otec Eutymios Nový; svätý prepodobný mučeník Lukján, presbyter veľkej Antiochie</i>		
15.10.	18.00 +Walter (r.Sestrienka) +panychýda		
St	<i>Svätý mučeník Longín Stotník</i>		
16.10.	16.00 +Ján, Anna a ostatní (r.Janočková)		
Št	<i>Svätý prorok Ozeáš; svätý prepodobný mučeník Andrej Krétsky</i>		
17.10.	8.00 +Michal, Mária (r.Fiturová)		
Pi	<i>Svätý apoštol a evanjelista Lukáš</i>		<i>Zdržanlivosť od mäsa</i>
18.10.	18.00 +Emília (r.Staškova) +panychýda		
So	<i>Svätý prorok Joel; svätý mučeník Varus; prepodobný otec Ján Riľský</i>		
19.10.			
Ne	<i>Dvadsať druhá nedeľa po Päťdesiatnici</i> <i>Svätý veľkomučeník Artemios</i> UŽ LEN 5 TÝŽDŇOV DO SVÄTÝCH MISÍ		<i>Zbierka na Misie</i>
20.10.	9.15 *za farnosť	7.30 *ZBP Anna (r.Lipkovošová) 40r.	11.00

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete.